

1881-07-20

Afsender

J. C. Jacobsen

Modtager

Michael Lunn

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

FA 2-016-00033. Kasse F 6

Emneord:

Familiestriden, familiestrid

Dokumentindhold

J. C. skriver om bruddet med Carl, og han beder Michael Lunn om ikke at slå hånden af Carl.

Transskription

Kjære Hr Lunn!

Jeg kan fuldtvel fatte, at det maa være Dem høist piinligt at see det Fredens Værk, hvorpaa De nu paa andet Aar har arbeidet med saa stor utrættelighed og Opofrelse af Tid og Kræfter truet af Tilintetgjørelse, men troer De ikke eller rettere er De ikke overbevist om, at det for mig er endnu langt piinligere? Dersom det ikke var saa, vilde det da have kostet mig saa megen Tvivl og Betænkelighed og søvnløse Nætter at komme til den faste Erkjendelse og at udtale den for Dem, at Forholdenes uimodstaaelige Udvikling trods al min Haardnakkede og over de fornuftige, ja endog de forsvarlige Grændser gaaende Modstand havde gjort en Udvidelse af mit Bryggeri til en uundgaaelig Nødvendighed?

Naar jeg maa bøie mig for denne for mig piinlige Nødvendighed, som jeg ikke kan afværge, er jeg i Ordets strængeste Forstand et villieløst Redskab og Alt hvad jeg kan gjøre er at gjøre Nødvendigheden klar for Carl. Dette troer jeg ogsaa at den er bleven,

og han derfor intet Andet Svar, end at det er umuligt for ham, at undvære Annexbryggeriet om 1 1/4 Aar. Men denne Paastand er aldeles falsk og de Grunde han anfører derfor, ere kun jammerlige Udflugter, som han ikke kan være bekjendt og engang vil skamme sig over. At jeg ikke kan bygge et heelt Bryggeri altsaa med Brønd paa Hamborg Marken ved Foden af den høitliggende Kirkegaard, kan han godt selv indsee naar han vil og at jeg ikke kan benytte Deres velmente men uheldige Forslag, at lade Carl forsyne mine Kunder, der kunne faae Øl nok hos Kbhvns Bryggerier, men som maae have "ægte Carlsberg Øl", kan Carl som Brygger indsee, naar han vil bruge en lille Smule Eftertanke og ikke sige Noget for et Syns Skyld.-

Jeg har idag havt en Samtale med Ottilia ifølge hendes egen Foranledning, hvori jeg søgte at klare hendes af Carls Tale forvirrede Forestillinger, men om det lykkedes mig, er vistnok tvivlsomt. Hun kan jo ikke bedømme om Carl i 14 Maaneder kan bygge saamange nye Kjeldere

som der findes i Annexet, osv og hun vil jo snarere troe paa Carl's Nei end mit Ja ! Men Et troer jeg blev hende klart, at der ikke er Spørgsmaal om hvad jeg vil, men om hvad jeg maa imod min Villie. Jeg sluttede med at gjøre hende opmærksom paa, at jeg hidtil har bedet Carl om frivillig at gjøre hvad jeg troer Enhver vil finde at han burde gjøre for mig som en lille Gjengjældelse for hvad jeg har gjort for ham, men naar han ikke vil det, da er det sidste svage Baand, som knytter os til hinanden, bristet og da sees vi ikke mere. Jeg sagde hende, at dersom mit Forslag ikke blev modtaget til Løverdag gik jeg til Klubien og bad ham paa Mandag bringe Carl Opsigelsen, da jeg af Hensyn til min Kone ikke kan udsætte Afgjørelsen et Øieblik længere, hvilket desuden aldeles ikke kunne nytte. Ottilias Ønske om Fred venter jeg mig intet Resultat af og jeg er forberedt paa en sørgelig Fremtid, som dog i hvert Fald vil have det forud for

de sidste Aars Piinagtighed, at den vil give Ro. Man bærer lettere Skilsmisken ved Døden end den uophørlige Spænding medens den(s) Komme stadigt truer.

Endnu engang Tak for Deres Venskab for Carl og for os Alle og slaae ikke Haanden af ham! Jeg troer at jeg bør gjøre Evaldsen bekjendt med Bruddet og de forudgaaende sørgelige Forhold, for at han om muligt kan indvirke paa Carls Sind.

Deres hengivne
J. C. Jacobsen

Begyndt Onsdag Aften
og sluttet Torsdag Aften

17/23/78 (after Child's Box of 17/7)

Dear Mr. Linn!

Jeg kan først og fremmest sige, at det er en meget
stor glæde for mig at se det første Brev,
hvoran du er en anden Aars Tid arbejdet
med den store Udvikling af Ordsforbindelsen af
et af de første Brev af Christen's Brev,
men hvor du ikke eller rettere er du ikke
overbevist om, at det for mig er endnu
langt pænere? Derfor det ikke er
for, med det da den sidste mig for mig
enig og betænkelig og pænere Måtte
at kunne det ^{ikke} betænkelig og at indtælle
den for den, at det første er en anden
Udvikling end at den første er en anden
den for mig, og jeg antog den første og
ganske Måtte den første er en anden
af mig betænkelig det er en anden Måtte.
Hvor jeg er en anden mig for den for mig
pænere Måtte, som jeg ikke den
af mig, er jeg i det første den første
at indtælle det første af den første den
gjør er at, gøre Måtte den første den første
Carl. Dette er mig og den er den.

og Jan desfor indet andet Pias, at end at det
er uindligt for Jan, at indes den Aunghygg'ent
om 174 Aar. Men denne Paastand er aldeles
falsk og de Grunde Jan anfører desfor, er
den jamnastlige Udflygt, som Jan ellers
har naaet bekvæmt og engang med hammen sig
om. At jeg ellers kan bygge et fælt bygge
altså end Orand som Hamborg Mønter med
Luden af den fæltliggende Udflygt, som Jan
galt selv indse, naar Jan vil og at jeg ellers
kan bygge dets naturlige men ufuldte
Løst, at lade Carl forsinde min Løst,
der min som det nok for Udflygt,
men som min Jan "egte Carlsberg Ø", som
Carl som bygges indse, især som mit
bygge ^{til} min fæltliggende og ellers sig
Mogt for et egent Ø. -

Jeg har idag sat en Samtale med
Othilia ifølge Andet egen Samtale,
som jeg sagde at Steen Andet af Carl
fælt fornemte Samtale, men som
det lykkedes mig, at miste et Andet.
Jens kan jo ellers Andet om Carl : 14.
Maanedes den bygges Samtale mig Andet

Sein der funder: 'Aumy ab, afn az sein mit jo
 fuaeren brau van Carls: Was! and van mit ju!
 Man ft loas zig allen funder Elard, ab der fte
 es fparze uach am fmat zig mit, cum am fmat
 zig una imat uen Rellis -

Jeg skikkede med at gj'øre Jante og mark-
plan, at jeg sidde for badet først om formiddag
at gj'øre hvad jeg troer fuser mig funder at
saa hunder gj'øre for mig, saa en lille Gj'ængs-
saa hvad jeg saa gj'øre for Jante, men naar
saa ikke mig det, da er det sikkende for-
saa ikke at det sikkende, brister og da
saa ni ikke en. Jeg sagde Jante, at dersom
mit Lørdag ikke blev mandag det Lørdag,
gik jeg til Klesbein og lad Jante for Mandag.
høys Carl Optigelsen, da jeg af Jante
til min Jante ikke Jante udvalgte Affj'ørelsen
et Qvabli's laug, sikkende sikkende alder
ikke sikkende. ~~Det er~~ Othlie's
Jante om Jante mandag jeg mig indet Indtalt
af og jeg er sikkende Jante en sikkende Jante,
saa dag i Jante Jante mig Jante det Jante Jante

de bedste Aarsag ligesom, at den vil
gaae Lo. Man kaner liden Ketscher
med Døden med den uafsluttede Spænding
mellem den Gamme Rødt og den nye.

Endnu en gang Tak for den gamle
for Carl og for os alle og for den
færdig af den! Jeg tror at jeg har
gjort Evalds betydning med den
og de smukkeste sørgelige Døds
for at den den smukkeste den ender med
Carls Død.

Respektfuld Omsorg
af den gamle Omsorg.
J. C. Jacobsen